

نکاتی جالب از شخصیت فردی و اجتماعی پیامبر اسلام(ص)/ سؤال مرد مسیحی چه بود؟

پیامبر خدا (ص) به درگاه خدا خیلی زاری و تضرع می نمود و همواره از خدا می خواست که او را به آداب و مکارم اخلاق آراسته کند و در دعای خود می فرمود: خدایا اخلاق مرا نیکو گردان و همچنین می گفت خدایا! مرا از اخلاق بد دور نما.

پیامبر خدا (ص) به درگاه خدا خیلی زاری و تضرع می نمود و همواره از خدا می خواست که او را به آداب و مکارم اخلاق آراسته کند و در دعای خود می فرمود: خدایا اخلاق مرا نیکو گردان و همچنین می گفت خدایا! مرا از اخلاق بد دور نما.

حضرت محمد (ص) از لحظه ای که از مادر متولد شد و تا روزی که به خاک سپرده شد جز خدای یکتا را نپرستید و سرپرستان او مانند عبدالمطلب و ابوطالب همگی موحد و خدایپرست بودند. همچنین ابوطالب در مواقع قحطی و خشکسالی برادرزاده خود را به مصلی می برد و خدا را به مقام او سوگند می داد و باران می طلبید.

امیرمومنان از زندگی پیامبر (ص) گزارش می دهد و می فرماید از روزی که پیامبر از شیر گرفته شد، خداوند بزرگترین فرشته را برای تربیت او گمارد و آن فرشته شبها و روزها بزرگواری ها و خوی های نیک را به او می آموخت. بنابراین تربیت یافته چنین بیت و فردی که از دوران پس از شیرخوارگی تحت تربیت بزرگترین فرشته جهان قرار گیرد حتما باید موحد بوده و لحظه ای از جاده توحید کنار نرود.

پیامبر خدا (ص) به درگاه خدا خیلی زاری و تضرع می نمود و همواره از خدا می خواست که او را به آداب و مکارم اخلاق آراسته کند و در دعای خود می فرمود: خدایا اخلاق مرا نیکو گردان و همچنین می گفت خدایا! مرا از اخلاق بد دور نما.

رسول خدا (ص) فرمود: پروردگارم مرا به دوست داشتن فقیران فرمان داده است. مزاح از رافت پیامبر بود، حسین بن زید گفته است: به امام صادق (ع) عرض کردم: فدایت شوم، آیا رسول خدا (ص) با کسی شوخی کرد؟ امام علیه السلام فرمود: خداوند پیامبر را به خلق عظیم وصف فرمود ... پیامبر را با رافت و رحمت کامل برانگیخت و از رافت و مهربانی پیامبر این بود که با یاران خود مزاح می فرمود تا اینکه عظمت و بزرگی اش آنها را نگیرد تا بتوانند به او نگاه کرد و نیازهای خود را بازگو نمایند.

بی تکلفی پیامبر

از ابوذر روایت شده که گفت: رسول خدا (ص) بی هیچ امتیازی میان یاران خویش می نشست، به گونه ای که هر وقت شخص غریبه ای وارد مجلس می شد پیامبر را نمی شناخت. تا آن زمان که سؤال می کرد ما از رسول خدا (ص) خواستیم که جای خاصی را برای خود اختصاص دهد تا افراد تازه وارد او را بشناسد، پس برای آن حضرت سکویی گلی درست نمودیم و پیامبر روی آن می نشست و ما در دو طرف او می نشستیم.

رسول خدا (ص) همگان را نهی از تکلف می کردند و فرمودند: زحمت بی جا و تکلف در زندگی ما پیامبران و امناء و پرهیزگاران وجود ندارد.

این روش رسول خدا نیست

امام صادق (ع) به اصحابش می فرمود: به عیوب کسی که او نسبت به شما اظهار دوستی می کند طعنه نزنید و گناهی را که به آن مبتلا است را به رخش نکشید، چرا که این روش، نه از اخلاق رسول خدا (ص) است و نه از اخلاق اولیا الله.

آداب اجتماعی پیامبر (ص)

پیامبر (ص) هندوانه را دوست داشت و از بوهای مکروه بدش می آمد، هنگام گرفتن وضو، مسواک می زد، هنگام سوار شدن بنده یا شخص دیگری را همراه خود سوار می نمود، پیامبر به هر حیوان سواری مانند اسب و الاغ و استر سوار می شد و بر الاغ بی پالان که فقط لجام داشت، سوار می شد.

گاهی پیش می آمد که پیامبر بدون پوشیدن عبا، عمامه، عرقچین و بدون کفش پیاده راه می رفت، به تشییع جنازه می رفت و از

بیماران حتی در دورترین نقطه شهر هم عیادت می فرمود. با فقرا همنشین می شد و با آنان هم غذا می شد وبا دست خویش به آنها غذا می داد و به کسانی که در اخلاق صاحب فضل بودند، احترام می گذاشت و با اشخاص آبرومند الفت می گرفت و به آنها نیکی می کرد و با خویشان خود در عین اینکه آنها را بر دیگران برتری نمی داد، صله رحم می کرد. به هیچ یک از مردم ستم نمی کرد، پوزش عذرخواهان را قبول می فرمود، غیر از مواقعی که قرآن بر او نازل شد یا نصیحت و موعظه می کرد، لبخندش از همه مردم بیشتر بود گاه اگر می خندید، قهقهه نمی زد.

عطر بعد از وضو

امام صادق (ع) فرمودند: رسول خدا (ص) عطرذانی داشت که بلافاصله بعد از هر وضو آن را به دست گرفته و خود را عطرآگین می نمود. در نتیجه هنگامی که از خانه خارج می شد، بوی عطر در گذرگاه آن حضرت می پیچید. محبوب ترین عطرها نزد پیامبر مشک بود. رسول خدا (ص) بیشتر از مقداری که برای خوراک خرج می نمود پول برای عطر می داد پیامبر عطر را دوست داشت و از بوهای ناپسند بدش می آمد و اگر عطری را به پیامبر (ص) تعارف می کردند، خود را عطرآگین می نمود و می فرمود: بویش پاکیزه و حمل آن آسان است و اگر از معطر ساختن خود با آن عذری داشت، تنها به گذاشتن سرانگشت خود بر آن اکتفا می فرمود.

مردی مسیحی می گوید: از اصحاب رسول خدا (ص) پرسیدم: محبوب ترین هدیه و تحفه نزد رسول خدا (ص) چه بود؟ گفتند: بهترین و محبوب ترین هدیه نزد رسول خدا (ص) عطر بود و پیامبر علاقه عجیبی نسبت به عطر داشت. رسول خدا (ص) فرمودند دوستم جبرئیل به من گفت یک روز در میان خود را عطرآگین کن و روزهای جمعه آن را ترک مکن.

توصیف نژاد و اصل پیامبر

امام صادق (ع) در خطبه ای راجع به احوال و صفات رسول خدا (ص) و ائمه اطهار (ع) این چنین فرمود: بزرگی گناه و کارهای قبیح و زشت مردم مانع حلم و مهلت و مهربانی خداوند نشد تا اینکه محبوب ترین و گرامی ترین پیامبرش؛ یعنی محمد بن عبدالله را برای آنها برگزید، پیامبری که مولدش در خاندانی عزیز و اصلش از دودمانی کریم بود، حسبش بدون نقص و نسبش عاری از هر آلودگی بود و توصیف صفاتش نزد دانشمندان ناشناخته نبود.

پیامبران قبل از او در کتاب های خود، بشارت و مژده به وجود شریف او داده بودند و دانشمندان به صفات نیکوی او زبان گشوده و حکیمان به اوصاف برجسته او چشم دوخته بودند، از وجود پاک و تهذیب شده ای بود که هرگز کوچک و پست نمی شد و یگانه فرد هاشمی بود که نظیر و همانندی نداشت و یکتا مرد مکی بود که هیچ کس به پایه شوکت و فخر او نرسید. او را هاله ای از نجابت و حیا در بر گرفته بود و سخا و بخشش و جوانمردی در طبیعت و سرشت او بود. پیامبر (ص) به زیور هیبت و بزرگی و اخلاق نبوت آراسته بود و به اوصاف و خردمندی های رسالت وحی سرشته بود تا آنکه اسباب و مقدمات الهی زمینه خوبی را برای او فراهم نمود و حکم استوار حق به امر الهی درباره او به نهایت رسید در این هنگام قضای محتوم الهی، پیامبر را به آخرین درجه رسانید.

هر امتی وجود پیامبر را به امت بعد از خود می داد و آن نور مقدس از پشت پدری به صلب پدر دیگر انتقال می یافت، و در این انتقالات رابطه نامشروعی عنصر شریف پیامبر را آلوده نکرد و در تولد شریف او، از زمان حضرت آدم (ع) تا پدرش عبدالله نکاح ناروایی روی نداد. پیامبر در بهترین دودمان و در گرامی ترین نژادها و در با شرف ترین خاندان و عزیزترین فامیل و محفوظ ترین رحم ها به دنیا آمد، آن حضرت در اصیل ترین دامن ها پرورش یافت، خداوند متعال او را برگزیده و پسندید و برای خود انتخاب فرمود و کلیدهای دانش را به او داد و منابع سرشار حکمت را به او بخشید.